

3458

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Väpse

En väpse mellan Hestbäck i Gässwåla wa då ett
väpse. ja tjänade i Ahlsavåla (Åskarsvåla, Ål-
gutsböda s:n) hos kaptmästare Cythrens å wa böcker
å då brukade ja besta pinnar, wa ja gick för-
bi. Då wa en, som wa ihjälslagen. Di skulle
veta, att då wa en kar, som wa ihjälslagen
då. Då å över 50 år sen, ja bestade pinnar då.

Å
melan
Jama
Kjeller
1892

Å
Kjeller
1892

Å
Kjeller
1894 i Åskarsvåla

Bilsegång.

Gu vet, va ju va ute för när ju va i Danmark
 ja skulle gå ä läsa surdeg. Då va i Aaker
 ja skulle bygga ä baka, ä när ju kom dit
 så, så skulle ju få kaffe, ä så skulle ju
 gå ä ja gick ä kom inte hem ä ja så inte
 annat än vatten, va ja gick. När ju äntligen
 kom hem, sa huseu: "Du har launn vatt he-
 la tiem." Då sa ju: "ja ble villad." Då sa
 huseu: "Dä ä många här som blitt villade",
 me bong, så bong ä inte den fröti. Men va dä
 va, dä vete huseu.

3458

Elldbrand, berättad efter hils.

Då va en, som do på Läsbo, va då va kong bette-
ke, kong va från Vissefjärda, å när kong va då, då
va då Stena - lotten från Ugnanäs (Ugnanäs), å
kong berättade en elldbrand attena, för att kong
inte skulle komma igen. Å då sto i tininga-
na om 'at när.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

3458

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Permer, fatiga att stå.

*De ä' varit i förvarna dom, som gör sina
behov ä' de som sover ä' göra dom utt illa.*

Trollkunnig kvalle.

Karlson kvallen, stannade te vä' karnt
på Lärbe. Han skulle låna hus i han lät
karnt stå på gäsen. Då sae di te honom,
att han torde ställa alltillop på. Di komme
komma i stjela. "ja, lät dom komma". Di
gode dä en dit på natten. Men han komme
inte gå dä, förvån på honom, nå kvallen
kom. "Nu har du ställt dä länge nog", sae han.
han komme han va han hade på vänting,
så han komme stå fast, dä vet inte ja.

3458

Rödbärgen

Rödbärgen här är ju högt tales om, att de
är så arya som eter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

'Den länge jätten'

'Den länge jätten', som gick härifrån, han var stark, ja han möt honom en gång, när ja var Popplamåla lite från Alubo. Han kom dit där, i gata där på vägen. Då sa han: 'Här går ryggar som stora träskor' 'Å ja så ryggar, men de var små, som ja så'

Han kom till Gubbamåla, när rykten var där, i så velle han välta en bonas små bonom. Å då fick han svörta mer. Å då sa han: "De är träskor, ja ska inte ha mer än en". Å då räknade han dom, i så var de sedan. Men när han fick dom, så var de svörta mer. Såna komster kom han gör. Te slut så ble de sedan, så han fick, som han skulle ha.

Fimmarer.

Ja va hos eu, som me, att han va fimmarer.
Ja me, att han lyög. Då visade han mej en
liten spade, som han hade i sin portuonnä
"Den har ja, när ja ä minna." Ä hans syfte, hong
visade mej söna kättyge, som va döskallar på,
ä di va så färlit beuska. Ä dä kom han, ä
dä tades hong inte vin mer.

Besvärdet på läsb, han skickade en dräng te
Karlsonna mä ett brev. Men dä va dä en pigga,
som velle si beoet ä hong ga honom ett jain-
tycker. Ä dä, när han kom dit, så for han med ge-
nom luckan. Men drängen gick in där, ä dä
kom dä många ä velle stå dit'au. Men han pl
opp döven ä kom ut, ä besvärdet ble alldeles
sjukt, när han kom hem. Kunde di inte lösa ni-
gon, så felle di stänga te sitt lue jäto. Han ja kom många turen

3458

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Drift med svetsfiske båtar.

Så va hos Elfu i Blockausla di hade en
båt som tjänade där han sjölv talde
om'at för mej han va så storästen båtar, så
fick pian för sig, att vi ska blanna i lös-
skit, när vi baka råfflar, för å se, om han
konnc äta dom å lå gje di, men han kon-
nc inte ätat. Han gjer där. Han ville inte
va där. Han ble där inte.

3458

Gödas ben.

Hans Rosten bodde i Högalund i Clubs socken.
Han gick i plockade ben på bytorget, och
han hittade en hel päse ätten honom. Han
skulle ta dem för, då vet inte ju. De har så
många gossar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Övernaturliga varselne.

Här ja tjänsade i Högelbalt (Blumeboden), så va där
 en te å ja, som va ute å gese. Kong bestade jore-
 fina, å vi skolle gå hem te minna föräldern i
 Östergöl. Å då emellati, då vi va på kong å ja li-
 kadant två störken, som satt på en stor
 timmerstubb, å di satt, som di hade sovut, på
 å två libadana, som ett bår, båda två. Sen,
 när vi skolle gå hem, så satt di på samma
 ställe. Vi sa ingenting te varandra, förvån den
 ätte. Å då sa jorefina: "Så du vänting i går kväll."
 Å då telode vi om på varandra, va vi hade nitt, å
 vi hade nitt libadant. Då va två unga mänster, vite
 i avsiktet som troll. Gjumloken va hoppsalla (hop-
 väts) å stra va di åndå å kullia. Vi tötte vi ville
 känna dom igen, men han va dö, den pyken, som vi tötte, vi
 kände. Detta här så så te å va flecken.

Towte ger öfifil.

När ja Gånade i Hoby i Blekinge bo min farbror, då
befalude fru en väg te å stia opp om uornen
blockan 5, å så sov ja öre väg. Å då feck ja en
döbt öfifil, när ja kom ut, så ja fr uer på golvet å
ner på trappa, men inte ett dugg ja als väg. Å
sen så skollu ja gå ut i koarnen åtte tört brän-
ne, å då feck ja si en towte, som satt på boarn-
hjulet. Vit som papret va han, å en liten spetsuis-
sa hade han på huat. Då va kom om ja feck öfifil
å, å så talte ja om för farbror min, att ja feck
en öfifil. "Sov du öre dej då." "Ja då gjöre ja." "Ja,
då komme du ha vort, men sov inte öre dej fleu
gångar, så slöppe du öfifil." "

Sm. Uppf. Th. Petersson 1932
Ljuder Mer. Hanna Dahl.

3458

Ursen.

Då va en, som hetade Kristina. Hon va an-
nat i ursen. Hon äga (jämva) sig, ä hon
tötte, att då slo nei i golvet ä duntade jor'n.
Ä boken kauman va då likadant usä. ja her
hatt out ä ursen ja usä.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

3458

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Toutar hjälpa gärd-folket.

Nor plau Jakobson i Gubbaväla dö va dö toutar.

Di hade säu teu mä sä ä toutarna di des te
dow.

3458

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

Spökenier

J vid de te Algotas, där spökan de där. Där to ell-
bränderna ut spisen, i asken kastades på
golvet, i tända di lampor, vi fick inte den
bränna, utan den släcktes. Å när di skulle
flytta därifrån, vi välte kastat 4 gånger 4 gånger
fick di plöcken på at. Men ja gick dit sön-
dan ettie di va där flyttade, i vet ni, ja fick
vi en arm, han va ett par almar lång. "Dä
va ryggen, som hot illa må dom", se ja
te Kalle Dal (mannen)

3458

Bergvärdet spökas.

Disponent Bosaus hade en jungfru, som betade
denna fjörde höns på Bergvärdet sitta i skui-
va på ett reum. Han var som han hade
vatt levans Han blev godde på'na. Han sa
ingenting i ingenting sa hon.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

3458

Liljefärd i luften.

Da gick från Bjämsbult å te Gubbanåla en liljefärd. Di så honom gå i luften, å så quall (quälde, jämvade) deⁿ i luften. Da gick många gånger.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

3458

Ormbett.

Di kann en riltokket, så ormbettet va åi lå
skolle så dra ut gyltet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19